

Froren hett dat düchdig

Froren hett dat vandag,
noch ganz kin seker Ice.
Dat Jungske steiht an't Weiher
un seggt so an sük lies:
„Ik will dat eenmaal wagen,
dat Ice, dat mutt mi dragen.“
Well weet?

Dat Jungske stampt un he hackt
mit sin lütt Stevels denn.
Dat Ice mit eenmaal knackt, knaapt
un kraak, he breckt gliek in.
Dat Jungske platscht un krabbelt,
as so een Krebs un spaddelt
mit Arm un Been.

O helpt, ik mutt versacken
in luter Ice un Sneei,
o helpt, ik mutt versupen
in'n depen, depen See.
Weer daar nich een Mann komen,
de sük flink een Hart nomen,
o weh!

De Mann packt hüm an sin Topp
un luckt hüm daar herut,
van't Foten bit an sin Kopp
weer he een Watermuus.
Dat Jungske, dat hett drüppt,
un sin Vader hett hüm kloppt,
in Huus!

Een hoogdütsk Gedicht van Friedrich Güll:
Will sehen was ich weiß, vom Büblein auf dem Eis.
In plattdütsk brocht van Karin Steiner

01.02.2008

Buten luurt de Winter

Buten luurt de Winter.
Mien Hart singt de Wintermelodie
in still Freud, tofree un groot,
van griesig Sün, Steern funkelnd Nachten,
van Swiegen in kahl Höchten.

Sneeflocken sweevt zart un licht,
leggt sanft as witt Pracht
sik gütig över de nakig Natur.
Melancholie in mien Ogen,
mien Fööt rüst van`n Danz.
Na buten in de Winter
in`n warmd Kleed!
De Sinne willt drömen.

Ilsa Langanke
11.12.2012